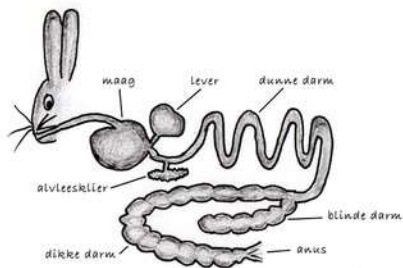

Dwangvoeren konijnen en cavia's

Uw dierenarts heeft aangegeven dat het nodig is uw konijn of cavia te dwangvoeren. In deze folder kunt u lezen hoe u dit het beste kunt aanpakken.

Het spijsverteringsstelsel van konijnen en cavia's zit zo in elkaar, dat het gevaarlijk is voor hen om te niet te eten. Normaal gesproken zorgt voedsel ervoor dat de darmen continu in beweging zijn. Dit is nodig voor een gezond functioneren. Bij een konijn of cavia die langer dan 12 uur niet eet, kunnen de darmen stil komen te liggen. Dit is een levensbedreigende situatie die veel pijn veroorzaakt.

Duurt deze situatie langer dan 24 uur, dan kan het konijn zelfs overlijden. Een konijn dat ziek is, pijn heeft en/of pas is geopereerd, zal vaak niet willen eten. Dan is het nodig dat u uw zieke konijn of cavia gaat dwangvoeren. Niet alleen om het dier van noodzakelijke voedingsstoffen en vocht te voorzien, maar ook om te voorkomen dat de darmen stil komen te liggen.

Waarmee?

Meestal krijgt u dwangvoer mee na de operatie. Als u dat niet heeft meegekregen, maar toch ontdekt dat uw dier niet wil eten, dan kunt u dat kopen, bij ons of bij een dierenarts in de buurt. Wij raden Critical Care aan, maar ook Recovery Supreme kan.

Het dwangvoer dat u hebt meegekregen bestaat uit een zakje met poeder. Dit poeder bevat hoogwaardige voedingsstoffen, vezels en pre- en probiotica. Het is speciaal samengesteld voor zieke dieren. U doet een beetje poeder in een mengbakje en legt dit aan met warm water tot een dik papje (pesto). Met een theelepeltje doet u het papje in de bijgeleverde voerspuit; u trekt daarvoor eerst de stamper eruit. Als de voerspuit is gevuld (max. 15 ml), dan doet u de stamper weer terug.

Hoe en waar?

Kies een veilige locatie, bijv. het aanrecht, waar u uw konijn of cavia goed kunt hanteren en het niet kan ontsnappen. Zorg voor een stroeve ondergrond, bv. een antislipmat met een handdoek erop. Dit geeft grip aan de pootjes en werkt stres verlagend. Plaats het dier met de achterhand tegen uw buik (dwars op het aanrecht). Veel konijnen vinden het gevoel van de tuit tegen hun bekje onaangenaam en zullen tegenstribbelen, daarom gebruikt u uw buik als buffer. Met de ene hand begeleidt u het kopje, met de andere hand hanteert u de voerspuit.

Tussen de snijtanden en de kiezen zit een lege ruimte; hier steekt u de tuit schuin van voren van onderaf in.

Kijk mee op de schaalverdeling op de spuit; probeer niet meer dan 1 ml voer per `hap` te geven, zodat het konijn de hap kan verwerken. Trek de tuit rustig terug uit het bekje en wacht op kauwbewegingen en het aflikken met de tong van het bekje; een teken dat de hap is doorgeslikt. Houd het konijn tussen de hapjes door niet te stijf vast, dit belemmert de slikreflex. Ga zo rustig verder totdat het konijn voldoende heeft binnengekregen.

Het is belangrijk hiervoor de tijd te nemen; met rust en geduld bereikt u

het beste resultaat.

Hoe veel en hoe vaak?

Reken op 3 tot 4 voerbeurten per dag en probeer deze voerbeurten zoveel mogelijk over de dag te verspreiden. De hoeveelheid voer hangt af van de grootte van uw konijn. Een groot konijn (> 4 kg) kunt u 25 ml per keer geven. Een middelgroot konijn (2,5-4 kg) geeft u 20 ml per keer. Een klein konijn (1,5 – 2,5 kg) geeft u 15 ml per keer en een dwergkonijn (< 1,5 kg) 10 ml per keer.

Mijn konijn strubbelt zo tegen!

Als uw konijn erg tegenstrubbelt, ga dan niet het gevecht aan. Konijnen hebben een fragiel skelet en kunnen bij hevig spartelen de rug breken. Beter is het om het konijn dan vooraf in een grote handdoek te wikkelen, met alleen de kop vrij (dit wordt wel `bunnywrap` genoemd). Zo beschermt u zowel het konijn als uzelf tegen verwondingen.

U zet het konijn daarbij dwars op de handdoek, vouwt in de breedte de handdoek over de achterhand en slaat de twee zijflappen om de beurt over de rug heen, waarbij u ze zacht maar toch stevig aandrukt. Bij een pas geopereerd konijn is het zeker verstandig deze `bunnywrap` toe te passen; u wilt immers voorkomen dat de operatiewond openbarst door het tegenstrubbelen.

Ook vloeibare medicijnen kunt u op dezelfde manier geven met een spuitje; bij voorkeur voorafgaand aan het dwangvoeren.

Zelf eten

U kunt tussendoor uw konijn verleiden om zelf te gaan eten met verse groenten/kruiden. Andijvie, witlof, wortelloof, peterselie, blaadjes van de paardenbloem en vers geplukt, schoon gras is hiervoor heel geschikt. Heeft uw konijn een gebitsbehandeling ondergaan, dan moet groente in kleine stukjes worden gesneden om de opname te vergemakkelijken.

Als het konijn zelf weer wat gaat eten, kunt u de hoeveelheid dwangvoer en het aantal keren dat u dwangvoert, geleidelijk verminderen. Eet het konijn weer zelfstandig groente, hooi en wat brokjes, dan kunt u stoppen met dwangvoeren.

Keutels

Belangrijk is dat er keutels komen. Daaraan kunt u zien dat er doorstroming is in het maagdarmkanaal. De keutels kunnen in het begin kleiner zijn dan normaal. Naarmate het konijn beter gaat eten (vooral hooi), zullen de keutels hun normale grootte terugkrijgen.

